

הנחיות לכתיבת עבודות¹

(*מומליץ* מאד לקרוא את כל ההנחיות בקפדנות, בשלב הראשון של הכנת העבודה, ולחזור ולקרוא אותן שוב בכל שלב.)

- אתם מוזמנים לבוא להתייעץ אתי לגבי נושא העבודה והביבליוגרפיה.
- עליכם להגיש שאלת מחקר וראשי פרקים הכוללים תיאור קצר (כמה משפטים) של תוכנו ומטרתו של כל פרק, יחד עם ביבליוגרפיה ערוכה בצורה נכונה, לאישור סופי לפני כתיבת העבודה. לא תתקבל עבודה ללא אישור קודם מפורש, בכתב, של שאלת המחקר, ראשי הפרקים והביבליוגרפיה! (טבעי שראשי פרקים ותוכן הפרקים מתפתחים ומשתנים תוך כדי כתיבה. אך יש חשיבות גדולה לתכנון ראשוני המבוסס על שאלת המחקר והביבליוגרפיה שאותה בדקתם לפחות באופן ראשוני.) יש להגיש עותק מודפס למזכירות החוג, ולשלוח אלי קובץ (doc or pdf) מצורף לדוא"ל.

הנחיות על מבנה העבודה

◀ **אורך העבודה** עד 3,000 מילים של טקסט (לא כולל שער, תוכן עניינים, הערות שוליים, ביבליוגרפיה, וכו'). תתקבל חריגה של עד 10% (300 מילים) לכל כיוון. תוכנות מעבדי תמלילים כוללות אפשרות לספור את המילים בטקסט, בלי ההערות. נא לבדוק!

◀ **עריכת העבודה**

- מודפסת ברווח כפול, באותיות בגודל 14 (פונט 'דוד')
  - עמודים ממוספרים (החל מהעמוד הראשון של המבוא, לא מעמוד השער)
  - שוליים מכל הצדדים של הטקסט, כל אחד של 2.5 סמ', לפחות.
- ◀ **חובה לכלול** דף שער, תוכן עניינים, וביבליוגרפיה. כל אחד מן החלקים האלה יתחיל בעמוד נפרד. אין צורך להתחיל את החלקים האחרים (מבוא, פרקים, סיכום) בדפים נפרדים.
- ◀ אתם רשאים לבחור בין **הערות** שוליים להערות בסוף העבודה.
  - אם רשמתם את ההערות בסוף העבודה, נא לרשום אותן בדף נפרד.
  - בשתי השיטות, יש למספר את ההערות בסדר רץ לאורך כל העבודה, ולא להתחיל במספור חדש בכל עמוד.
  - אין לכלול טקסט ארוך נוסף בהערות. כעקרון, ההערות מיועדות להפניות למקורות בלבד. אם יש לכם משהו נוסף להסביר, צריך לכתוב אותו בטקסט.

◀ **הציון** של העבודה ייפגע אם העבודה ערוכה עם ביבליוגרפיה והערות רשומות בצורה לא נכונה. אם ישנן שאלות בעניין זה, אנא שאלו! הגשת ראשי פרקים היא ההזדמנות לבדוק את הבנתכם של חלק טכני זה בעריכת עבודות.

◀ **שימו לב:** **בלועזית**, אין לכתוב מילים באותיות דפוס בלבד. יש להקפיד להדפיס בלועזית בצורה המקובלת. לדוגמא: Ottoman Empire, ולא OTTOMAN EMPIRE או ottoman empire. כדי

¹ נכתב ע"י פרופסור איימי סינגר, החוג להיסטוריה של המזרח התיכון ואפריקה

להקליד בלועזית, יש לעבור מא-'ב' עברי לא-'ב' לועזי ע"י לחיצה על Alt + Shift. כל לחיצה תחליף את המקלדת וסימון לכך יופיע בתחתית המסך של Word.

◀ עבודה זו היא שלך בלבד. בין שהדפסת אותה בעצמך ובין שמסרת אותה להדפסה בידי כתבן/ית או מישהו אחר, אחריותך היא לעשות הגהה אחרונה ולתקן בצורה ברורה ונקייה כל שגיאת דפוס.

◀ **אזהרה והבהרה:** הונאה והעתקה בהכנת העבודה הן עבירות משמעותיות לפי תקנון האוניברסיטה. ראו פרטים בפרק רביעי "עבירות ועונשים", בידיעון של הפקולטה למדעי הרוח. עבירה היא להגיש עבודה בקורס זה שהוגשה או תוגש בכל קורס אחר. כמו-כן, עבירה היא להגיש עבודה של מישהו אחר, בין שקיבלתם או רכשתם אותה, כאילו היא עבודה שלך.

הערות כלליות לכתיבה ועריכת עבודות

- יש לכתוב **מבוא** הממקם את העבודה. המבוא חייב למלא מספר תפקידים:
- (1) לתאר בקצרה את נושא העבודה ולמקם אותו בזמן ובמרחב.
  - (2) להסביר בצורה ברורה את הסוגיה הנחקרת, היא שאלת המחקר שעליה ברצונך לענות.
  - (3) להתייחס לחשיבות השאלה בחקר ההיסטוריה. למה היא מעניינת ואיך התשובה עליה יכולה לתרום להבנתנו את הפרק ההיסטורי הנדון. אין צורך בשלב זה להציע תשובה לשאלה, אם כי לפעמים זה נעשה כך.
- a. התשובה לשאלת המחקר היא התיזה שלך, הטענה העיקרית של העבודה. זו טענה המתייחסת להיבט מסוים של הנושא הנחקר.
- b. המטרה של העבודה היא לשאול שאלה ולהציע תשובה, שאותה יש לבסס במהלך העבודה, בהסתמך על החומר שאספת במחקר. אין חובה להתייחס לתשובה במבוא, כיוון שמקומה הטבעי הוא בסיכום.
- (4) יש להתייחס במבוא גם למקורות ולמתודולוגיה של העבודה – על אילו מקורות מסתמך הדיון, ומה יתרונותיהם וחסרונותיהם? איך המקורות שימשו לכתיבת העבודה?
  - (5) להסביר בפסקה אחת את מבנה העבודה: הפרקים ומטרתו של כל אחד מהם, ותרומתו לדיון.

אינך חייב לכלול את כל המידע שאספת! עליך לסנן בקפדנות את החומר על מנת להביא לביסוס טענתך בצורה החזקה והנכונה ביותר. אם יש ספק, שאל/י את עצמך: למה דיון זה נחוץ? איך הוא תורם לביסוס התיזה שלי ולבניית העבודה שלי? לכל פיסת מידע יש פונקציה בעבודה. האם ברור לך לשם מה הבאת עובדה כלשהי? מה היא תורמת? מה מקומה בטיעון?

תזכורת: אין להעלים מידע סותר או להסתיר מחלוקות, אלא יש להעלות אותם לדיון ולהכריע לגביהם. העבודה, בין היתר, היא לשכנע (אותי) שהטענה שלך היא נכונה.

שאלו מדי פעם: **למה אני כותב/ת בסדר מסוים?** האם יותר נכון לדון בנושא מסוים בהתחלה, באמצע או בסוף הפרק או העבודה? מותר ורצוי לפעמים להעביר חלקים שלמים של העבודה למקום אחר בעבודה. עריכה כזו יותר קלה לאחר סיום כתיבת טיוטה ראשונה של העבודה.

כתבו **משפטים שלמים, המסודרים בפסקאות**, ללא רווח בין הפסקאות (כמו ברוב המאמרים שקראנו), כאשר תחילת כל פסקה מסומנת ברווח פנימה של כסנטימטר. (לא כמו במסמך זה.) פסקה בנויה ממספר משפטים הדנים באותה נקודה. שימו לב לדוגמאות הרבות לכך בחומר הקריאה.

פסקה איננה מורכבת ממשפט אחד. אם יש מצב כזה צריך להוסיף משהו לפסקה הקיימת, ואולי אף לחלק משפט ארוך מאוד לשניים. אבל ייתכן שרצוי להוסיף את המשפט הבודד לפסקה אחרת או לוותר עליו לגמרי.

היזהרו ממשפטים ארוכים שאין להם סוף. בד"כ הלכתם לאיבוד באמצע הכתיבה (שמשקפת את החשיבה). משפטים כאלה יש לחלק לשניים, ואפילו לפעמים לשלושה.

אם במהלך הכתיבה, יש הרגשה שהטקסט חוזר על עצמו, פירוש הדבר שיש בעיה בארגון. רצוי לחזור ולחשוב: האם אפשר לסדר אחרת את הדיון (ברמה של משפטים בודדים, פסקאות ואפילו פרקים)? קשה לדעת מראש מה הסדר הנכון של החומר והמחשבות.

הקפידו **לסמן כל ציטוט** במירכאות כפולות ולהביא מראה מקום מדויק לציטוט, כולל מספר עמוד.

הערה לגבי ציטוטים: כאומדן, כמות הטקסט שהוא ציטוט, בעבודה הסופית, **לא תעלה על 5%**. הם בעיקר מובאים כדי להדגים או להמחיש נקודה בדיון. עבודה איננה אוסף של ציטוטים. ברובה היא צריכה להיות בניסוח שלך, ולא בציטוטים.

עבודה זו היא שלך בלבד, אך חלק מעבודה מדעית הוא דיון עם אנשים אחרים תוך כדי הכנה, בניסיון להבהיר, להבין, ולהסביר את מחשבותיכם. לכן, כדאי בשלבי איסוף החומר, הכנת הראשי פרקים, וכתיבת העבודה, לדבר עם עמיתים וגם אתי.